

Ран Босилек

Кап-Кап

В стара схлупена къшурка дядо и баба живели. Една вечер дядо рекъл:

– От какво се плашиш, бабо?

– От вълка по-страшно няма!

– Аз пък звяр по-страшен зная. Той е Кап-Кап, дето пуца през покрива дъжд да капе. И от вълка е по-страшен!

През туй време Кумчо Вълчо подслушвал що дума дядо, па си казал поизплашен: „Дано да не ми се случва да ме срещне Кап-Кап страшен!“

В същия миг конекрадец влязъл в тъмното на двора. Сторил на кон Кумча Вълча. Яхнал го и викнал: „Тичай! Отнеси ме сред гората!“

– Оле, мале! – викнал Вълчо. – Кап-Кап ме възседна здраво! Какво ли ще стори с мене?

И хукнал със всички сили. Щом навлязъл във гората, почнало да се разсъмва. Чак тогаз разбрал крадецът, че вместо кон вълк възседнал. Уплашил се, па – хоп – скокнал и в дълбок трап се намерил. А Вълчо беж – да го няма. Срещнала го Кума Лиса.

– Къде, Вълчо? Защо бягаш?

– Кап-Кап страшен в трап сам скочи. Беше ме възседнал здраво. Бягай сега, да бягаме! Че може и теб да яхне!

Хукнала и Кума Лиса. Насреща им Заю Ба.

– Къде бягате, другари?

– Остави се, Зайо Байо! Кап-Кап страшен в трап се хвърли. Беше ме възседнал здраво. Бягай и ти, да бягаме! Че може и тебе да яхне!

– Аз имам сърце юнашко – отговорил Зак Баю. – Заведете ме да видя кой е тоя Кап-Кап страшен!

Засрамили се тогава Кумчо Вълчо, Кума Лиса. Върнали се с Зая Бая.

– Дръж ме, Лисо, за краката – рекъл Заю, – а ти, Куме, дръж Лисана! Спуснете ме в трапа долу – да се срещна с Кап-Кап страшен.

И спуснали Зая Бая. Но крадецът го съгледал и го хванал за ушите. Трепнал Заю. Дръпнала го Кума Лиса. Кумчо Вълчо дръпнал нея. Но крадецът тегли силно. Дърпа Зая за ушите. Най-подире го изпуснал.

Дръпнали го навън бързо Кумчо Вълчо и Лисана.

– Казвай, Зайо, какво стана?

– Кап-Кап в дупката остана. Слабички му са ръцете. За ушите ми се хвана. Искаше да го изтеглим – да го видите и вие. Но се пусна, не изтрая.

– Поразтеглил ти ушите – обадил се Кумчо Вълчо.

– Доста дългички са, Зайо – добавила Кума Лиса.

Заю се засмял и рекъл:

– На сърцето ми юнашко такива уши отиват. И останал оттогава
Заю Баю с уши дълги.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3352>]